

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 472/05
21.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Jolan Madaras, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA zbog krivičnog dela neovlašćenog držanja eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji, odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Beogradu izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K. broj 1383/04 od 30.11.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 21. aprila 2005. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu i presuda Okružnog suda u Beogradu K. broj 1383/04 od 30.11.2004. godine potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom oglašen je krivim AA zbog krivičnog dela neovlašćenog držanja eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stav 1. ZOM-a i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine u koju je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 30.10. do 30.11.2004. godine.

Optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja ručne bombe M-75 i oslobođen je od plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio Okružni javni tužilac u Beogradu zbog odluke o krivičnoj sankciji i predložio je, da se prvostepena presuda preinači i optuženi osudi na kaznu zatvora u dužem trajanju.

Republički javni tužilac u Beogradu dopisom Ktž. 630/05 od 31.3.2005. godine je predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu i prvostepena presuda preinači u smislu žalbenih predloga.

Vrhovni sud Srbije razmotrio je spise predmeta, prvostepenu presudu, izjavljenu žalbu i pismeni predlog Republičkog javnog tužioca, pa je našao:

Žalba je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ni povrede krivičnog zakona na koje žalbeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi odluke o kazni, povodom izjavljene žalbe javnog tužioca, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za odmeravanje kazne iz člana 41. OKZ:

Pravilno su utvrđene kao olakšavajuće okolnosti da je optuženi porodičan, oženjen, otac dvoje maloletne dece, da je u vreme izvršenja krivičnog dela bio mlad a kao otežavajuće okolnosti ocenjene su ranija osuđivanost.

Pravilno je u ovom slučaju došlo do primene odredaba člana 42. i 43. OKZ, uz utvrđenje olakšavajućih okolnosti kao osobite olakšavajuće okolnosti, i izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine je po nalaženju Vrhovnog suda odgovarajuća težini izvršenog krivičnog dela, stepenu društvene opasnosti dela, stepenu krivične odgovornosti optuženog i okolnostima izvršenja krivičnog dela.

Izrečena kazna je odgovarajuća mera, da se prema optuženom postigne svrha kažnjavanja predviđena članom 33. i članom 5. OKZ, i za postizanje pomenute svrhe po mišljenju ovoga suda nije neophodno, da se optuženom izrekne strožija krivična sankcija kako je to predloženo u žalbi javnog tužioca imajući u vidu i činjenicu, da je optuženi i ranije osuđivan između ostalog i zbog istovrsnog krivičnog dela.

U izjavljenoj žalbi javni tužilac osporava ocenu konkretne težine izvršenog krivičnog dela, i iznosi, da porodična situacija optuženog tokom postupka nije proverena, međutim ovi navodi žalbe, po oceni ovoga suda, ne predstavljaju takve okolnosti, koje bi mogle uticati na drugačije odmeravanje kazne, nego što je to učinio prvostepeni sud.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Jolan Madaras, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

OK